

Европейски икономически и социален комитет

INT/673-680
Производства по
несъстоятелност

Брюксел, 22 май 2013 г.

СТАНОВИЩЕ

на

Европейския икономически и социален комитет

относно

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета
и Европейския икономически и социален комитет –

Нов европейски подход към фалита и несъстоятелността на предприятията“

COM(2012) 742 final

и относно

„Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на

Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност“

COM(2012) 744 final – 2012/0360 (COD)

Докладчик: г-н **Pedro Augusto Almeida Freire**

На 12 декември 2012 г. Европейската комисия реши, в съответствие с член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се консултира с Европейския икономически и социален комитет относно

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет – Нов европейски подход към фалита и несъстоятелността на предприятията“
COM(2012) 742 final.

На 15 януари 2013 г. Европейският парламент и на 5 февруари 2013 г. Съветът решиха, в съответствие с член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се консултират с Европейския икономически и социален комитет относно

„Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета относно производството по несъстоятелност
COM(2012) 744 final – 2012/0360 (COD).

Специализирана секция „Единен пазар производство и потребление“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие своето становище на 29 април 2013 г.

На 490-ата си пленарна сесия, проведена на 22 и 23 май 2013 г. (заседание от 22 май 2013 г.), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище със 130 гласа „за“, 1 глас „против“ и 4 гласа „въздържал се“.

*

* *

1. Заключение и препоръки

1.1 Общи заключения

- 1.1.1 Европа преживява тежка икономическа и социална криза, последиците от която засягат всички групи на обществото.
- 1.1.2 Европейският съюз определи насърчаването на оцеляването на предприятията сред мерките за излизане от безизходното положение. Фалитите дават отражения, които надхвърлят отрицателните последици за съответните предприятия. Те засягат цялостно икономиката на държавите членки и по-специално гражданина, в качеството му на данъкоплатец, работник и работодател.

- 1.1.3 ЕИСК подкрепя целите, посочени в Съобщението на Комисията, въпреки че според него от „втори шанс“, посочен в документа, би трябвало да се възползват предприемачите, които са извлекли поука от предишния си неуспех и могат да започнат отново въз основа на преосмислен предприемачески проект.
- 1.1.4 Комитетът подкрепя и предложението за регламент, въпреки че изразява съжаление от липсата на амбициозни цели.
- 1.1.5 На практика трябва да бъдат проведени още много обсъждания и предприети конкретни действия, за да се защитят интересите на кредиторите, като стремежът да бъде насочен към намиране на баланс между интересите на бизнеса и на работниците, насърчаване на реструктурирането на предприятията, възпрепятстването на търсенето на най-благоприятна правна система („forum shopping“), подобряване на координирането на производствата по несъстоятелност на групите предприятия.

1.2 Препоръки във връзка със Съобщението

- 1.2.1 ЕИСК счита за интересни насоките за разисквания за съществена хармонизация на законодателството в областта на несъстоятелността на предприятията, но изразява съжаление за липсата на ефикасен отговор на икономическата и социалната криза, в която се намират европейските предприятия и граждани.
- 1.2.2 Според Комитета по-подходящо е понятието за „ново начало“ (*Fresh start*), съгласно водещата концепция на американското право в областта на несъстоятелността, отколкото това за „втори шанс“, защитавано от Комисията. Комитетът приканва също да се помисли за включването на това понятие в европейското законодателство относно несъстоятелността.
- 1.2.3 Той счита също така, че работникът би трябвало да бъде по-добре защитен, като му се признава статут на привилегирован кредитор.
- 1.2.4 Въпросът за неуместното подпомагане на предприятията в затруднение също трябва да бъде разгледан. ЕИСК подчертава, че отговорността може да се търси и от други лица, а не само от банките. Ето защо приканва Комисията да разгледа справедливо тези въпроси.
- 1.2.5 Счита, че обявяването на несъстоятелността за престъпление не е препоръчително, тъй като ще увеличи съдебното уреждане на производствата по несъстоятелност и ще удължи сроковете за разглеждане.
- 1.2.6 Не смята, че систематичното отнасяне на въпросите пред съдия е най-доброто решение. Приканва Комисията да помисли върху идеята за създаване на нови органи, например свързани с икономическия сектор, чиито плуридисциплинарен състав (икономически,

финансов, юридически) ще може по-добре да разбира и да предприема по-бързи действия, за да помага на предприятията да преодолеят финансовите си затруднения.

- 1.2.7 Накрая приканва Комисията да вземе предвид предложенията относно хармонизирането на статута на ликвидатора, така както са формулирани в Резолюцията на Европейския парламент от 11 октомври 2011 г.¹.

1.3 Препоръки относно предложението за регламент

- 1.3.1 ЕИСК подкрепя предложението за регламент, макар че то се отнася само за процедурните правила и следователно няма за цел сближаване на националните законодателства, приложими в случаи на несъстоятелност на предприятия.

- 1.3.2 Приветства изискването към държавите членки да подобрят правилата за публичност, като публикуват съответните съдебни решения по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър, както и свързването на националните регистри по несъстоятелност.

- 1.3.3 Все пак приканва Комисията да се погрижи тежестта, разходите и сроковете за превод да не забавят производствата по несъстоятелност, тъй като бързината е необходим залог за успеха на производството.

- 1.3.4 Подкрепя включването на гражданските производства по свръхзадлъжнялост, но това не следва да бъде в ущърб на длъжниците частни лица. Всъщност едно право, създадено за предприятията и предназначено да изпълнява изискванията на търговията, по своя характер предлага по-малка защита, отколкото потребителското право. Препоръчва на Комисията да отдели специално внимание на този въпрос.

- 1.3.5 Накрая приканва Комисията да следи за това използването на процедурата за делегиране във връзка с изменение на приложенията от регламента, да бъде в съответствие с член 290 от ДФЕС и съдебната практика относно понятието „съществени мерки“.

2. Въведение

2.1 Цел на „пакета за несъстоятелността“

- 2.1.1 Включените в този законодателен пакет инициативи са част от отговора на ЕС на икономическата и социална криза, която преживяват европейските предприятия и граждани. Заявената цел е да се подпомогне спасяването на предприятията и да се даде втори шанс на предприемачите, намиращи се в положение на неплатежоспособност.

¹ Резолюция на Европейския парламент от 15.11.2011 г. (2011/2006 (INI)).

2.1.2 Избраният от Европейската комисия подход се състои в изменение на Регламент (ЕО) №1346/2000² на Съвета от 29 май 2000 г., наречен „Регламент за несъстоятелността“, свързан основно с правилата на международното частно право, приложими за трансграничните производства по несъстоятелност, и със започване на консултации въз основа на съобщение, озаглавено „Нов европейски подход към фалита и несъстоятелността на предприятията“.

2.1.3 ЕИСК реши да вземе отношение по двата текста в рамките на едно и също становище.

2.2 Предложението за регламент³

2.2.1 Изхождайки от констатацията, че Регламентът за несъстоятелността от 29 май 2000 г. е остарял и от определянето на петте му основни недостатъка⁴, Комисията предлага преразглеждане на текста.

2.3 Съобщението

2.3.1 В съобщението с право се посочва, че предложението за регламент от 12 декември 2012 г. се ограничава с актуализиране на „Регламента за несъстоятелността“ от 29 май 2000 г. и следователно обхваща само признаването и координирането на правилата за производства, приложими в случай на несъстоятелност в отделните държави, без да хармонизира националните правни уредби, приложими в случай на несъстоятелност на предприятия.

2.3.2 Със съобщението се прави опит да се преодолее този недостатък, като се предлагат насоки за разисквания за съществена хармонизация на законодателството в областта на несъстоятелността на предприятията, като се има предвид, че са обхванати само случаите на трансгранична несъстоятелност.

2 [ОВ L 160 от 30.6.2000 г., стр.1](#) и [ОВ С 75 от 15.3.2000 г., стр.1](#).

3 COM(2012) 744 final, 12.12.2012 г.

4

- твърде ограничено приложно поле;
- запазването на „forum shopping“ (избор на най-благоприятната правна система в зависимост от собствените интереси) поради непоследователното прилагане на понятието „център на основните интереси на длъжника“;
- липса на координация между главното производство по несъстоятелност и вторично производство;
- недостатъчна гласност на процедурите по несъстоятелност;
- правен вакуум по отношение на несъстоятелността на мултинационалните групи;
- Комисията се базира на 134 отговора на публично допитване, започнато на 29 март 2012 г., на заключенията от проучване на сравнителното право, извършено от университетите в Хайделберг и Виена, както и на анализ на въздействието, отчитащо различни сценарии, свързани с възможностите за реформа, за да препоръча преодоляване на петте посочени по-горе недостатъка в предложението за „Регламент на Съвета относно производствата по несъстоятелност“.

3. Общи бележки по съобщението

3.1 Философия на новия подход

- 3.1.1 Основава се на необходимостта да се даде втори шанс на предприятията и да се запазят работни места.
- 3.1.2 От своя страна, ЕИСК счита, че фалитите на предприятията, както впрочем и създаването на предприятия, са част от жизнения цикъл на икономическия живот и на динамиката на пазара. Ето защо би било неправилно да се разглеждат като злини, които трябва да бъдат избегнати на всяка цена.
- 3.1.3 В този ред на мисли според ЕИСК от „втория шанс“, посочен от Комисията, би трябвало да се възползват предприемачите, които са извлекли поука от предишния си неуспех и могат да започнат отново въз основа на преосмислен предприемачески проект.
- 3.1.4 ЕИСК подчертава също, че фалитите на предприятия могат да се дължат както на вътрешни причини, като например лошо управление, така и на външни причини, породени от прекомерно и неподходящо регламентиране. В тази връзка държавата също носи известна отговорност за фалитите в качеството си на законодател⁵, но също и на възлагащ орган в рамките на договорите за обществени поръчки.
- 3.1.5 Според ЕИСК по-подходящо е понятието за „ново начало“ (*Fresh start*) съгласно водещата концепция на американското право в областта на несъстоятелността⁶, отколкото това за „нов шанс“, защитавано от Комисията. Концепцията за *Fresh start*, която в основата си е културна, а не правна, предполага освобождаване на длъжника при определени условия от личната му отговорност по отношение на задълженията му. По този начин се избягва етапът на съдебното решение за обявяване на фалит и длъжникът може да започне нов проект, без да бъде определян като фалирал.
- 3.1.6 Обратно, от съобщението на Комисията се подразбира, че „вторият шанс“ означава продължаване на дейността. Според ЕИСК би било непродуктивно в икономическата структура изкуствено да се запазят в същия вид предприятия, като им се даде „втори шанс“, след като опитът показва, че избраният модел не е жизнеспособен.

⁵ Например правила относно сигурността и средата, които макар и легитимни по отношение на замисъла си, могат да пречат на дейността на предприятията. Сроковете на плащане, прилагани от публичния купувач в рамките на договорите за обществени поръчки, също допринасят за трудностите, изпитвани от предприятията.

⁶ Thomas H. Jackson, *The Fresh-Start Policy in Bankruptcy Law*, 98 Harv. L. Rev. 1393 (1985); Charles Jordan Tabb, *The Scope of the Fresh Start in Bankruptcy: Collateral Conversions and the Dischargeability Debate*, 59 Geo. Wash. L. Rev. 56 (1990).

3.1.7 Подобен подход би се отразил негативно на доверието на кредиторите и доставчиците и в крайна сметка би навредил на лоялната конкуренция между икономическите оператори.

3.2 ЕИСК подкрепя американския подход на правото в областта на несъстоятелността и според него оценката на *Fresh start* трябва да се извършва дори преди сезирането на съда.

4. Специфични бележки по съобщението

4.1 За ефективна хармонизация

4.1.1 Разнородността на националните правни разпоредби по отношение на несъстоятелността води, по-специално за дружествата, които развиват транснационални дейности, до недостатъци в конкурентен план, които биха могли да навредят на икономическото възстановяване.

4.1.2 Тя тласка към *forum shopping* и следователно води към отслабване на вътрешния пазар.

4.1.3 В тази връзка ЕИСК се присъединява към Европейския парламент⁷, който призова за хармонизация на някои сфери на законодателството в областта на несъстоятелността.

4.1.4 Комитетът призовава също Комисията да представи, съгласно член 50, член 81, параграф 2 или член 114 от ДФЕС, едно или няколко законодателни предложения за истинска европейска рамка в областта на несъстоятелността на предприятията, като не се ограничава до обикновени процедурни правила на международното частно право.

4.1.5 В действителност случаите на несъстоятелност дават отражения, които надхвърлят отрицателните последици за съответните предприятия. Те засягат цялостно икономиката на държавите членки и по-специално гражданина, в качеството му на данъкоплатец, работник и работодател.

4.2 Защита на правата на кредиторите

4.2.1 В началото целта на колективните производства беше насочена изключително към удовлетворяване на кредиторите, като постепенно прерасна в съхраняване на предприятието, запазване на работните места и погасяване на пасивите. Напоследък законодателната тенденция в Европа е да се предотвратяват проблемите на предприятието преди спиране на плащанията.

⁷

Резолюция на Европейския парламент от 15.11.2011 г. (2011/2006 (INI).

- 4.2.2 Кредиторите се страхуват от започване на колективно производство срещу длъжника, тъй като не знаят дали ще им бъдат изплатени дължимите суми. Първата причина за разочарование се дължи на това, че често започването на колективно производство забранява правни действия срещу длъжника за всички вземания, възникнали преди решението за започване на производството, и прекратява текущите производства. Всеки кредитор трябва да предяви своите вземания в рамките на законовия срок⁸.
- 4.2.3 Второто разочарование за кредитора настъпва, когато активите са недостатъчни. Всъщност на практика по време на колективното производство на кредиторите често се предлага да изберат между незабавно плащане, като се откажат от немалка част от своето вземане, и разсрочване на дълга за даден период.
- 4.2.4 Следователно идеалният случай за кредитора е да се предотврати неплатежоспособността, например като се подсигурят някои операции при сключването на договора, изисквайки обезпечаване от трета страна⁹, или изисквайки гаранции, обезпечение със залог или ипотечи върху активите на предприятието¹⁰.
- 4.3 **По-добър изход за работниците в рамките на производствата по несъстоятелност**
- 4.3.1 При фалит на предприятието първите жертви са неговите работници. Техните заплати невинаги се изплащат преди обявяването в несъстоятелност и през този неспокоен период изпитват лични финансови затруднения.
- 4.3.2 Образуването на колективно производство често води до избиране на представител на работниците, чиято задача е да проверява информацията за вземанията, свързани с неизплатени заплати. Той е, освен обичайните представителни органи на работниците в рамките на едно предприятие, информационен посредник между персонала, съда и участниците в производството.
- 4.3.3 Дължимите на работниците суми преди започването на колективното производство, трябва да бъдат включени в пасива на предприятието. Все пак тази мярка от общ характер всъщност е много неясна поради различията между националните законодателствата и практики. Ето защо липсата на хармонизация относно реда на кредиторите прави изхода от колективните производства много несигурен за работниците.

⁸ Вземанията, които се предявяват, са не само вземанията с настъпил или предстоящ падеж, възникнали преди започване на производството, но също и някои вземания, възникнали по-късно, когато съответстват на услуги, предоставени преди датата на решението за започване на производството или е счтено, че не са необходими за целите на производството.

⁹ Банка или ръководителя.

¹⁰ Движимо имущество, нематериални активи, марки и др.

4.3.4 ЕИСК е на мнение, че работникът би трябвало да бъде по-добре защитен, като му се признае статут на привилегирован кредитор и във връзка с това счита, че средствата за неговата защита трябва да бъдат хармонизирани.

4.4 **Предотвратяване на неуместната подкрепа на предприятия, изпитващи сериозни затруднения**

4.4.1 Търговските практики на някои финансови учреждения могат да доведат до оказване на подкрепа на предприятия, чието положение е необратимо. По този начин те създават представа за платежоспособност, която вреди на лоялната конкуренция на пазара и опетнява имиджа на банковия сектор.

4.4.2 ЕИСК е на мнение, че отговорността за неправомерна подкрепа може да се търси и от други лица, а не само от банките, включително от държавата. Освен това националните съдии считат, че на някои доставчици или клиенти на предприятието може да бъде потърсена отговорност, когато с поведението си неправомерно подкрепят дейността на предприятие, за което знаят, че е безвъзвратно провалено.

4.4.3 Тези параметри би трябвало също да бъдат справедливо разгледани с цел да се хармонизира законодателството относно несъстоятелността на предприятията.

4.5 **Особеният случай с умишлените фалити**

4.5.1 Повечето от фалитите на предприятията се дължат на обективни причини, без да е налице каквато и да било измама от страна на ръководителите им.

4.5.2 Явлението „умишлени фалити“ обаче не бива да бъде пренебрегвано. Впрочем в своето съобщение Комисията се позовава на тях¹¹ и предлага да се разграничават почтените от непочтените фалити. Според нея умишленото или безотговорно неизпълнение на законови задължения от страна на длъжника може да води до налагане на гражданскоправни санкции и дори до подвеждане под наказателна отговорност. Във връзка с това производствата по ликвидация за почтените фалити следва да бъдат ускорени.

4.5.3 ЕИСК е убеден, че хармонизирането на срока за погасяване на задълженията, който да е разумно кратък, би било целесъобразно, по-специално в интерес на работниците, но изразява резерви относно разграничаването на производствата по ликвидация в зависимост от почтеността на ръководителите, тъй като ще увеличи съдебното уреждане на производствата по несъстоятелност, ще им придаде наказателен характер и ще удължи сроковете за разглеждане.

¹¹ Параграф 3.1: Втори шанс за почтените предприемачи, изпаднали в несъстоятелност. COM(2012) 742 final.

4.5.4 Подобно обявяване на несъстоятелността за престъпление не е препоръчително. Според ЕИСК оценката за това дали даден фалит е умишлен трябва да се извършва в производство, различно от производството по несъстоятелност.

5. **Общи бележки по предложението за регламент**

5.1 ЕИСК приветства разширяването на приложното поле на регламента, така че то да обхване хибридните производства и производствата, предшествващи производството по несъстоятелност, както и производствата за погасяване на задължения и други производства по несъстоятелност на физически лица.

5.2 Освен това приветства и изясняването на обстоятелствата, при които може да бъде оборена презумпцията, че центърът на основните интереси на юридическо лице се намира в седалището според устройствения акт.

5.3 Като положително трябва да се отбележи подобряването на процедурния режим, с уточняване на обхвата на интервенция на компетентната съдебна инстанция за исковете, произтичащи директно от производствата по несъстоятелност или тясно свързани с тях, като отменителните искове.

5.4 Фактът, че вторичните производства вече не са задължително производства по ликвидация и че започването им може да бъде отказано, когато не са необходими за защита на интересите на местните кредитори, също е част от подобряването на регламента, също както разширяването на координирането между главното и вторичното производство.

5.5 Интересни идеи са изискването към държавите членки да подобрят правилата за публичност, като публикуват съответните съдебни решения по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър, и свързването на националните регистри по несъстоятелност.

5.6 ЕИСК обаче си задава въпроса за тежестта, разходите и сроковете за превод и припомня, че бързината е необходим залог за успеха на производството.

5.7 В заключение приветства задължението за съдебните инстанции и ликвидаторите да сътрудничат в производствата по несъстоятелност, касаещи членовете на група дружества, защото дава възможност на ликвидаторите да бъдат по-ефективни.

6. Специфични бележки по предложението за регламент

- 6.1 ЕИСК си задава въпроси относно координацията с Регламент ЕО № 1215/2012 от 12 декември 2012 г.¹², чиято цел е да замени Регламент ЕО № 44/2001 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, наречен „регламент Брюксел I“. Комитетът си задава въпроса дали съображение 6, съдържащо се в предложението за „регламент относно несъстоятелността“ изяснява в достатъчна степен критерия за разпределение на компетенциите, произтичащ от съдебната практика по делото Gourdain¹³. В тази съдебна практика се прави ограничително тълкуване, докато някои искове, поставени в обхвата на „регламент Брюксел I“ са определящи за производството по несъстоятелност. Например използването или не на клауза за запазване на собственост е от решаващо значение за определяне обхвата на активите на длъжника. Предизвикателството е важно с оглед на обявената цел за спасяване на предприятията в затруднение, тъй като възстановяването на актива е ключът за успеха на оздравяването на предприятията, изпаднали в затруднение.
- 6.2 Що се отнася до сътрудничеството между ликвидаторите, Комисията би могла да предложи да се измени член 31, като насърчи в по-голяма степен приемането на протоколи за споразумение между ликвидаторите. Различните статuti на ликвидаторите в държавите членки са пречка пред тяхното професионално сътрудничество.
- 6.3 Отношенията между ликвидаторите и съдебните органи би трябвало да касаят приоритетно описа на имуществото, пасива на длъжника, декларацията и проверката на вземанията, както и координираното колективно изплащане на вземанията на кредиторите, фигуриращи в договорените планове.
- 6.4 Накрая ЕИСК подчертава, че Комисията планира да използва процедурата по делегиране за изменението на приложенията към регламента, въпреки че явно става въпрос за съществени мерки, като например понятието за колективно производство или списъка на лицата, действащи като ликвидатори.

7. Специфични бележки относно правото в областта на несъстоятелността

- 7.1 Необходимо е хармонизиране на критериите за несъстоятелност. В някои държави членки производството по несъстоятелност е възможно само когато длъжникът се окаже неплатежоспособен. В други държави „възможната в близко бъдеще“ неплатежоспособност е достатъчен критерий.

¹² Прилагането на регламента е отложено за 10 януари 2015 г., за да се даде възможност на държавите членки да приведат процедурните си правила в съответствие премахването на екзекватурата.

¹³ Съд на Европейския съюз дело Gourdain срещу Nadler, 22 февруари 1979 г.

- 7.2 Различията насърчават forum shopping и затова следва да бъдат отстранени.
- 7.3 Необходимостта от правна сигурност също изисква хармонизиране на правилата относно предявяването на вземания.
8. **Интегриране на гражданските дела за свръхзадължнялост**
- 8.1 Комитетът подкрепя предложението на Комисията за ново съображение 9¹⁴.
- 8.2 Текстът на съображения 9 и 10 от „Регламента за несъстоятелност“ от 29 май 2000 г. е подходящ за целта¹⁵.
- 8.3 Тази интеграция обаче не бива да се окаже неблагоприятна за длъжниците частни лица. Възможно е едно право, създадено за предприятията и предназначено да изпълнява изискванията на търговията, по своя характер предлага по-малка защита, отколкото потребителското право. В тази връзка ЕИСК призовава Комисията да обърне особено внимание на този въпрос.
- 8.4 Комитетът приканва също Комисията да помисли за хармонизиране на правото в областта на несъстоятелността на частните лица, като вземе предвид интересите на потребителя.
9. **Хармонизиране на статута и правомощията на ликвидаторите**
- 9.1 Различията в отделните държави по отношение на статута и правомощията на ликвидаторите пречат на доброто функциониране на вътрешния пазар, като усложняват трансграничните производства по несъстоятелност¹⁶.
- 9.2 В интерес на предприятията и икономическото възстановяване е бързо да се осъществи хармонизиране на общите аспекти относно изискванията по отношение на квалификацията и ролята на ликвидаторите. В тази връзка ЕИСК подкрепя препоръката на Европейския парламент¹⁷ за следните насоки за размисъл:

14 Съображение 9: Приложното поле на настоящия регламент следва да обхваща производствата ... независимо дали длъжникът е физическо или юридическо лице, търговец или частно лице“.

15 Освен това в правото на някои държави членки това вече е предвидено. В Белгия производството за колективно уреждане на задълженията включва и производствата, приложими за потребителите (Закон от 5 юли 1988 г.). В Германия не се прави разлика между производствата, приложими за търговците и тези за частните лица (Закон от 5 октомври 1994 г.).

16 Ликвидаторът може да бъде длъжностно или частно лице, одобрено от държавата, но получаващо вознаграждение от кредиторите.

17 Доклад от 11 октомври 2011 г., съдържащ препоръки към Комисията относно производствата по несъстоятелност в рамките на европейското дружествено право (2011/2006(INI)).

- ликвидаторът трябва да бъде одобрен от компетентен орган на държава членка или да бъде определен от компетентен съд на държава членка и трябва да има добра репутация и необходимото образование за изпълнението на своите задължения;
- той трябва да бъде компетентен и квалифициран, за да може да извърши оценка на положението на дружеството на длъжника и да поеме управленските функции на дружеството;
- той трябва да бъде упълномощен да използва подходящи приоритетни процедури за възстановяване на дължими на дружеството суми преди удовлетворяване на кредиторите и като алтернатива на прехвърлянето на вземания;
- той трябва да бъде независим от кредитори и други заинтересовани страни при производството по несъстоятелност;
- в случай на конфликт на интереси ликвидаторът трябва да подаде оставка.

9.3 Следователно Комисията следва да направи много повече от онова, което предвижда в член 13 от предложението за регламент, който се ограничава до утвърждаване на практиката и регламентиране на сътрудничеството между ликвидатор по главно производство и ликвидатор по вторично производство.

10. **Разработване на правила за извънсъдебно уреждане на споровете с цел ефективна подкрепа и рамка за предприятията**

10.1 Насърчаването на процедурата на договаряне ще даде възможност за увеличаване на бързината и ефикасността на плановете за реструктуриране на предприятията.

10.2 Техният среден срок и процент на успеваемост, обикновено наблюдавани в Европейския съюз, са в подкрепа на приемането на такъв подход.

10.3 От друга страна, според ЕИСК системното сезиране на съдията не е най-доброто решение.

Комитетът подкрепя идеята да бъдат създадени нови органи, например свързани с икономическия сектор, чиито плуридисциплинарен състав (икономически, финансов, юридически) ще може да предприема по-бързи действия, за да помага на предприятията да преодолеят финансовите си затруднения.

10.4 Тази система вече съществува в много страни и би могла да бъде въведена и в други държави членки.

10.5 В заключение би било полезно Комисията да публикува периодично статистика относно случаите на несъстоятелност по „регламента за несъстоятелността“, за да може да се направи оценка на ефективността на въведената система.

Брюксел, 22 май 2013 г.

Председател
на
Европейския икономически и социален
комитет

Henri MALOSSE
